

zeker percentage planten opleveren met rose bloemen. Ook kunnen spontane veranderingen optreden door mutatie: door verschillende oorzaken kan de kwaliteit van een erfactor veranderen of onwerkzaam worden, ofwel een voortplantingscel krijgt een teveel of een tekort van die genen. Door selectie van het milieu kunnen die vormen, ontstaan door mutatie of kruising, uitgekozen worden die het beste aan dat milieu aangepast zijn. Het milieu verandert de levende wezens niet, maar selecteert slechts.

Op zichzelf genomen zou het niet zo belangrijk zijn geweest of Lysenko een aanhanger was van de theorie van Lamarck of die van Mendel. Ernstiger werd het toen ideologen, mensen die geen verstand van de erfelijkheid hadden, zich met deze kwestie gingen bemoeien. Genetici, aanhangers van Mendel, werden ontslagen, sommigen verbannen naar Siberië, o.a. *Vavilov*, een leidende figuur van wereldberoemdheid, overleden in 1942. Bepaalde instituten werden gesloten en het nationale genetische congres dat in 1937 gehouden zou worden, werd afgelast. Waarschijnlijk heerste bij het partijbestuur deze gedachte: maatschappelijke mislukkelingen zijn niet te wijten aan hun minder goede erfelijke aanleg, of ten dele daaraan, maar zijn slechts het gevolg van hun milieu. Verbeterd men dat milieu en wijzigt men dit in een bepaalde richting, dan vormt men mensen van een gewenst eenheidstype en als deze veranderingen van de mens dan ook nog erfelijk zijn.....

Tenslotte zal de lezer ook wel graag willen vernemen welke fouten Lysenko, tenminste naar het oordeel van de Westerse wereld, gemaakt kan hebben. Het is mogelijk dat de tomatenonderstammen zijnscheuten gemaakt hebben met bloemen en dat stuifmeel hiervan op de bloemen van de entloten terecht is gekomen. Ook is het mogelijk dat de entloten van Lysenko niet uit een zuivere stam afkomstig waren. In beide gevallen kunnen zijn uitkomsten ook verklaard worden met de theorie van Mendel. Hoe dan ook konden talrijke proeven van Westerse genetici, die deze mogelijke fouten vermeden hebben, de resultaten van Lysenko niet bevestigen. Later schijnt Lysenko ook in ongenade te zijn gevallen.

Tenslotte kan nog *Solanum capsicum* (het bij velen bekende Oranjeappelboompje) genoemd worden.

BOEKBESPREKING

De Broedvogels van de Veluwe door L.J.M. van den Bergh

Als nr. 128 van de serie wetenschappelijke mededelingen van de K.N.N.V. verscheen 'De broedvogels van de Veluwe' door L.J.M. Bergh. Prijs f 6,50 (voor niet-leden van de K.N.N.V. f 8,-) verzendkosten inbegrepen. Te verkrijgen door storting van bovenvermeld bedrag op postrekening 130.28 t.n.v. Bureau K.N.N.V. Hoogenboschlaan 24 1718 BJ Hoogwoud onder vermelding van wat verlangd wordt.

Om een goed overzicht te krijgen van het gebied waarin de waarnemingen zijn gedaan beschrijft de auteur uitvoerig de verschillende landschapstypen en hun ontstaan. Dat de gevarieerdheid hiervan op de Veluwe nog groot is moge blijken uit de ca 130 uiteenlopende vogelsoorten die zich in dit 120.000 ha grote gebied zeer wel thuis voelen.

Over deze soorten nu heeft de schrijver met zijn vele enthousiaste mede-waarnemers gegevens vermeld over de jaren 1973-1975, waartoe de totale oppervlakte in 93 telgebieden werd onderverdeeld.

Deze uitgave vormt tevens een aanzet tot een uitgebreide avifauna van de Veluwe, zoals we die reeds kennen van sommige andere delen van ons land. Bij de bespreking per soort is de auteur uitgegaan van oude gegevens uit de literatuur en dagboeken, aangevuld met de uitkomsten van recent onderzoek. Een opsomming van soorten van regelmatige broedvogels in aantal broedparen, verdeeld in de rubrieken: zeer schaars, schaars, vrij schaars, vrij talrijk, talrijk en zeer talrijk ontbreekt evenmin.

In het overzicht van de Veluwe broedvogels wordt elke soort afzonderlijk uitvoerig behandeld, steunend op waarnemingen, die zelfs dateren uit de eerste jaren van deze eeuw, waarbij in vele gevallen voor- of achteruitgang wordt vermeld.

De illustraties van landschappen en vogels in de tekst van resp. N.H.A. Hekking en E. Hazebroek geven de uitgave een aantrekkelijk aanzien. Als bijlage is een overzichtskaart van het bestudeerde gebied en 56 verspreidingskaarten toegevoegd. Een summary (Engels) wekt ook de belangstelling op van ornithologen van over onze grenzen.

Alles bij elkaar een aflevering van de Wetenschappelijke Mededelingen die een belangrijke bijdrage levert over de kennis van onze broedvogels in een speciaal gebied van ons land. Een compliment aan de schrijver en zijn mede-waarnemers voor hun speurzin en geduld waar vele uren in zijn gaan zitten. Maar dat is deze boeiende 'sport' dan ook dubbel en dwars waard.

H. Th.